

№ 19.11.2018 N 4881 161 99-99-12-01-02-15 / ІПК

ІНДИВІДУАЛЬНА ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Державна фіскальна служба України відповідно до статті 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) розглянула звернення товариства щодо порядку оформлення та здійснення повернення спирту у разі виявлення його невідповідності чинним стандартам та угоді про поставку спирту, та у межах компетенції повідомляє таке.

Суб'єкт господарювання звертається до контролюючого органу з проханням надати консультацію щодо порядку дій платника податків – виробника алкогольних напоїв у випадку постачання неякісного спирту та порядку оформлення повернення такого спирту.

Основні засади державної політики щодо регулювання виробництва, експорту, імпорту, оптової і роздрібною торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, спиртом етиловим ректифікованим виноградним, спиртом етиловим ректифікованим плодовим, спиртом-сирцем виноградним, спиртом-сирцем плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами, забезпечення їх високої якості та захисту здоров'я громадян, а також посилення боротьби з незаконним виробництвом та обігом алкогольних напоїв і тютюнових виробів на території України визначено Законом України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (далі – Закон № 481).

Відповідно до вимог ст. 9 Закону № 481 спирт етиловий, коньячний і плодовий, спирт етиловий ректифікований виноградний, спирт етиловий ректифікований плодовий, дистиллят виноградний спиртовий, спирт-сирець плодовий, алкогольні напої та тютюнові вироби повинні відповідати вимогам затверджених і зареєстрованих у встановленому законодавством порядку нормативних документів, які діють в Україні.

Статтею 10 визначено, що відповідність спирту етилового, коньячного і плодового, спирту етилового ректифікованого виноградного, спирту етилового ректифікованого плодового, тютюнових виробів підтверджується наявністю у їх виробника або імпортера сертифіката відповідності або свідоцтва про визнання відповідності.

Реєстраційні номери сертифікатів відповідності або свідоцтв про визнання відповідності, виданих зокрема на спирт етиловий, зазначаються у документах, згідно з якими передається відповідна продукція.

Єдині вимоги до обліку, зберігання, відпуску, приймання і транспортування спирту суб'єктами господарювання, які здійснюють таку

діяльність та які використовують спирт у технологічному процесі, встановлено Інструкцією з приймання, зберігання, відпуску, транспортування та обліку спирту етилового, затвердженої наказом Міністерства аграрної політики України від 13.04.2009 № 264 (далі – Інструкція), дія якої поширюється на всі види, сорти та марки спирту етилового, водно-спиртові розчини та продукти брагоректифікації.

Загальні вимоги до приймання спирту передбачені ч. 1 розділу V Інструкції, зокрема п. 3 визначено, що матеріально відповідальна особа здійснює приймання партії спирту за кількістю у разі одержання задовільних результатів випробування на відповідність цієї партії спирту.

Відповідно до вимог п. 1 Розділу VI Інструкції під час відпуску спирту від кожної партії відбирають середню пробу згідно з ДСТУ 5043.

Пунктом 3 Розділу VI Інструкції передбачено, що у разі подання покупцем претензії до постачальника або підприємства, яке здійснює транспортування спирту, щодо розбіжностей у результатах випробувань на відповідність якості продукції в партії відвантаженого спирту етилового, проби зберігаються до вирішення питання у судовому порядку.

При цьому, згідно з п 11 Розділу VI Інструкції у разі виникнення суперечок між постачальником та покупцем щодо відповідності партії спирту чи величини показника «об'ємна частка етилового спирту за температури 20° С» (міцність) контрольні випробування спирту на відповідність для будь-яких галузей промисловості як для вітчизняних так і для експортно-імпорتنних поставок виконує лабораторія, акредитована на виконання зазначених робіт.

Варто зауважити, що відповідно до ст. 67 Господарського кодексу України (далі – ГК України) відносини підприємства з іншими підприємствами, організаціями, громадянами в усіх сферах господарської діяльності здійснюються на основі договорів. Підприємства вільні у виборі предмета договору, визначенні зобов'язань, інших умов господарських взаємовідносин, що не суперечать законодавству України.

Згідно зі ст. 19 ГК України незаконне втручання та перешкоджання господарській діяльності суб'єктів господарювання з боку органів державної влади, їх посадових осіб при здійсненні ними державного контролю та нагляду забороняються.

Пунктом 12 Порядку визначення виробників і покупців спирту та здійснення контролю за його обігом, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 серпня 2002 року № 1266 (далі Постанова № 1266) визначено, що покупцям, які придбали спирт, забороняється використовувати його не за призначенням, продавати, крім оптової торгівлі, що здійснюється закладами охорони здоров'я та підприємствами зооветеринарного постачання на медичні та ветеринарні цілі, або передавати іншим суб'єктам підприємницької діяльності, в тому числі в борг, а також обмінювати.

Крім того, п. 12 Постанови № 1266 передбачено реалізацію покупцем залишків спирту та спиртовмісних рідин виробнику спирту, у разі припинення

діяльності або закінчення терміну дії ліцензії та в інших випадках (за наявності об'єктивних причин) за погодженням з ДФС.

Таким чином, у разі врегулювання спору щодо відповідності якості партії відвантаженого спирту етилового та визнання його таким, що не відповідає вимогам чинного стандарту, покупцю спирту необхідно звернутися до ДФС щодо погодження реалізації залишків спирту (повернення) виробнику спирту.

Відвантаження спирту з акцизного складу відповідно до вимог п. 230.13¹ ст. 230 Податкового кодексу України оформлюється товарно-транспортними накладними, зареєстрованими в Єдиному реєстрі товарно-транспортних накладних на переміщення спирту етилового та алкогольних напоїв, погоджених представником контролюючого органу на акцизному складі підприємства шляхом проставляння штампа «Виїзд дозволено» та особистого підпису.

Відповідно до пункту 52.2 статті 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.